

DÓZERHIT 11. - Az átlag feletti hit

Bor Ferenc

Ságvár, 2013. 09. 23.

Hálaadással, magasztalással és dicsérettel járulunk Atyám a Te szent színed elé. Köszönjük az Úr Jézus Krisztus kiontott drága szent vérének, amely bennünket *igazzá* tett, és így bármikor a Te tróntermedbe léphetünk. Köszönjük Atyám a kereszten bevégzett munkát. Azt, amit Te elterveztél az Úr Jézus Krisztus számára, hogy bennünket szabaddá tegyél és *megváltás* az átoktól, a Jézus nevében. Köszönjük Atyám, hogy *visszaállítottál* bennünket abba az eredeti hatalmi pozícióba, amelyben az első emberpár, Ádám és Éva volt az Édenkertben.

Hálás a szívünk Uram a Te kegyelmedért és köszönjük, hogy élvezhetjük a növekedő *kegyelemnek* a gyümölcsseit. Hálát adunk Uram a Te *Igédért*, amit nekünk adtál. Amit a szánkba adtál. Amikor mi ezt hittel megvalljuk, akkor áttörések jönnek, mert a hitünk ledózerolja az utunkból az akadályokat.

Köszönjük drága Szent Szellem, hogy bekapcsoltad az *ajándékokat* és folyamatosan jönnek újabb és újabb területeken a gyógyulások. Köszönjük Uram a jelenlétedet, az érintésedet, köszönjük a szerető ölelésedet, és hálát adunk, hogy számunkra van *egy hely* a szíved csücskében. Ámen.

A következő üzenettel köszöntsd a szomszédodat: *a cselekvő hit, csodákra képes!* Hallelúja! Szeretettel köszöntünk benneteket! Megjötték a „Fülöpök” a bükkösi munkatúráról. 1200 szórólapot szórtak ki, ha jól számoltam, akkor 7 településen meg 4 külterületi részen.

S még ahogy Fülöp is, ők is mentek lovas kocsival, mert oda még tömegközlekedés sincs. Egymásután három kis település, a főútról kiágazólag, ami külterületnek számít. Van egy gyönyörű fénykép, ami bekerül az újságunkba.

Az előző tanításhoz még kapcsolódik egy rövid üzenet. Szombaton írtam a mai tanítást és ezt a kis rövid üzenetet, a súnemita asszonyról. Amikor meghalt a fia, *meg nem nyitotta a száját* arra, hogy ez a fiú meghalt.

A múlt héten vettünk Igéket, hogy amikor Jerikó körül ostromolták a falakat, Józsué *megtiltotta, hogy szóljanak*, nehogy elrontsák a dolgot. Zakariásnak *bezárta az Úr a száját*. És ez a súnemita asszony pedig nem mondta ki azt, hogy a fia meghalt.

Tegnap miről volt a tanítás Pesten? A súnemita asszonyról, aki *nem nevezte* a fiát halottnak! Annyiban egészült ki tegnap a tanítás, hogy a *hit* és a *békesség* együtt jár. Mert ennek az asszonynak békessége volt.

Olvashatjátok, hogy a fia rosszul lett, édesanyja kezében meghalt. Utána kért a férjétől egy szamarat, hogy gyorsan elmenjen Isten emberéhez. Mivel ők Isten emberének készítettek egy hajlékot az ő portájukon, ezért volt ilyen szoros kapcsolata az asszonynak. Egész úton és Elizeus előtt *sem mondta* azt, hogy a gyermekem meghalt és reménytelen a helyzet.

Királyok 4,23. 26.

23. És azt monda: Miért mégis őhozzá, ma nincs sem újhoid, sem szombat? Felele az: Csak hagyd rám!

Ugye itt a férjjel beszélget. Az a „hagyd rám”, ennek több jelentése van. Ez a *héberben* jelenti azt is, hogy *egészséges, ép*. De jelenti azt is, hogy *békességben* levő ember.

26. Fuss, kérlek, eleibe, és kérdezd meg tőle, ha békességben van-é mind ő, mind az ő férje, mind az ő gyermeke? Monda az: Békességben!

Tehát akkor is azt mondta, hogy békességem van. Illetve a másik jelentése az, hogy *egészséges, ép*. *Nem mondta* ki azt, hogy a gyerek meghalt. Aztán előre elküldi Elizeus a szolgáját, hogy a pálcáját tegye rá a gyermekre.

Ez nem egy sétatálcá volt, hanem egy olyan bot, amibe bele volt vésve a prófétának az életútja. Érdemes elolvasni ezt a történetet. A Szellem vezetése azonos, ez csodálatos, hogy ilyen Urunk van!

A múlt héten szemléltetve lett a kis selyemkendővel, hogy *hogyan ugrik rá* a keresztényekre, az emberekre az a gonosz szellemi lény, aki okozza a problémákat, a tüneteket, a fájdalmakat. Hiszem, hogy ez a kép egy nagy megértést adott, mert ez így láthatóvá vált a számotokra.

Mivel a szavaknak a *fontosságáról* tanulunk továbbra is... Nemcsak a *szavak* fontosságáról, hanem a *megvallás* fontosságáról. Találkoztam egy-két rossz megvallással tegnap is.

Hogyan lesz abból pozitív, *építő hitmegvallás*, amikor elkezd a keresztény, hogy jaj, jaj-jaj, háromszor is jaj. Ez nem fogja őt kihozni a bajból, mert az nem építő.

Az építi, ha megvallja: *ördög, te meg vagy kötve az életemben, mert megkötöttelek már, s neked engedelmeskedned kell a Jézus nevére!* És ezt hatalommal szólja.

Lehet folytatni: *test, neked pedig megparancsoltam, hogy tökéletesen működjél és öltözd magadra a Úr Jézus Krisztusban kapott szent egészséget! Öltözd magadra az Igét!*

Nem elég, ha a reggeli és esti imában elmondja a keresztény. Vannak esetek, amikor *több százszor* is el kell mondani naponta. Főképp, ha valamiből *gyorsan* ki szeretne jönni az illető. Mert így cselekedjük meg a hitünket, ha *megvalljuk az Igét*. Megvalljuk az Igét magunk felett, és a *problémák* felett. A *cselekvő hit* hozza meg a csodát.

Folytatjuk a DÓZERHIT sorozatunkat, a 11. rész következik. A mai tanítás címe: *Az átlag feletti hit*.

Többször átbeszéltük, hogy az újjászületéskor Isten mindenkinek megadja a *hitnek egy mértékét*, és az Isteni hitet a *mi feladatunk* növelni. A hitünk növelése pedig *hallásból* származik. *Kiaknázni*, csak a *meglevő* hitet lehet.

Amikor ásnak egy új kutat, akkor abban nincs rögtön víz. Megjelenik ugyan az alján valamennyi, de általában másnapra éri el azt a szintet, hogy van benne méteres vagy két méteres víz. Első nap még nem lehetett belőle meríteni.

Egy újjászületett kereszténynek sincs olyan mértékű hite, mint aki évek során folyamatosan táplálja a szellemét Isten Igéjével. Csak a *meglevő* hitünket tudjuk kiaknázni. A hitünk fölött működni viszont veszélyes, mert nem fog működni. Maradjunk meg mindig azon a *szinten*, ahol a hitünk éppen tart.

A Biblia *értékesnek* nevezi a megpróbált hitünket. Ezt az 1Péter 1,7-ben találjátok meg. Úgy tűnik mégis, hogy egyes keresztényeknél *hiányzik* a hit. Mert azt mondogatják, hogy nekem erre nincs hitem. Azt is hallani tőlük, hogy imádkozz értem, hogy több hitem legyen. De ez nincs összhangban Isten Igéjével.

A Máté 4,4-ben mit mond az Ige? Azt, hogy *nemcsak kenyérrel* él az ember, hanem Isten minden *Igéjével*. A Róma 10,17 pedig azt mondja, hogy a hit az *Ige hallásából* származik. Még meg fogjuk látni azt is, hogy miért, sőt rögtön ide is kapcsolom.

Erzsébet tanított erről. Miután az első emberpár bűnbe esett az Éden kertjében, mi történt? Elrejtőzött, az esti beszélgetésen már nem volt ott, amikor jött Isten. És mit felelt rá, amikor kereste Isten, hogy Ádám hol vagy? Azt, hogy *elrejtőztem*, mert mezítelen vagyok.

Egy kérdés hangzott el Isten részéről. *Ki mondta* ezt neked? Ebből egy komoly kijelentést lehet venni. Ugyanis Ádám valakitől *hallotta* azt, hogy mezítelen. Az ember *úgy teremtetett*, hogy *amit hallott* Istentől, az *vezérelte*.

A mai napon hogyan működik ez? Amit *hall* a szellemünk, az *beépül*. A beépült információ *vezérli* az embereket. Ezért nagyon fontos *vigyázni*, hogy mit hallunk, és mit engedünk a szellemünkbe, mert ott egy *lenyomat* képződik.

Nagyon megdöbbenem tegnap, mert az egyik keresztény azt mondja, hogy hát én az egyik nap elmentem egy olyan gyülekezetbe, ahol nincs Jézus. Mert nagyon hívtak, és most

azt mondták, hogy egy vendéglőadó jön és elmentem. A vendéglőadó is arról fog beszélni, mint a többiek. Nem fog Jézusról beszélni.

Mi kerül be ilyenkor a tiszta hamisítatlan tejjel, Igével táplált kereszténynek az illető újjászületett szellemébe? A múlt héten a spiritiszta asszonnyal kapcsolatban láttatok, hogy mennyi ponton egyetértett. Egyedül abban nem értett egyet, hogy Jézus *testet öltött*. Ezt mondja a Biblia az ilyen esetre, hogy az az *antrikrisztus szelleme*.

Aztán megdöbbsentem még egy másik eset kapcsán. Egy olyan volt testvérünk, aki ide is járt, majd máshova is járt, most pedig abba a gyülekezetbe jár, ahol *nem ismerik el* Jézust testben megszületettnek.

Nagyon fontos *megválogatni*, hogy mit engedünk a szellemünkbe, éppen úgy, ahogy megválogatjuk, hogy mit eszünk meg. Ami romlott, azt félretesszük. Ha van egy paradicsom, aminek van egy picit foltja, azt kivágjuk, a többit megesszük. Az ember úgy lett teremtve, hogy a *szellemébe* érkező információ *vezérli* őt. Ezért nagyon fontos az eredetét megvizsgálni.

A görög nyelv *kétféle* Igét különböztet meg. És meglepő különbség van a kettő között. Az egyik a *Logosz* Ige, a másik pedig a *Rhema* Ige. Ez a magyarban nem jön ki, de már a mi átdolgozott kiadásainkban ott van zárójelben, hogy melyik Igéről van ott szó.

A János 1,1-ben olvasunk a Logoszról. *Logosz* nem más, mint *Isten Beszédének az összessége*. Ha a Bibliámat felemelem, és mutatom felétek, akkor ez Isten Logosza, mert az összes Igét tartalmazza.

János 1,1.

1. Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit szemeinkkel láttunk, amit szemléltünk, és kezeinkkel illettünk, az életnek Igéjéről. Ámen.

Itt az Ige szó a görögben a *Logosz*.

Menjünk tovább. A mi Bibliánkban azt olvassuk, hogy Istennél semmi sem lehetetlen. Most megnézzük a Bővített fordítás szerint.

Lukács 1,37. Amplified

37. Mert az Isten Igéjének semmi sem lehetetlen. Ámen.

Érdekes módon ez a „semmi” szó a görögben a *Rhemát* jelenti. A Bővített fordítás pedig így hangzik: *Mert Istennek egy szava (Rhema) sem fogja nélkülözni az erőt*. Isten erejét. Ezért van az, hogy Istennél semmi sem lehetetlen.

A Rhema annyiban különbözik a Logosztól, hogy a *Rhema* Ige az Isten egy *személyre szabott kijelentése*. Ez az illető *szívéhez szól*. Az alkalom során általában hangzik el Rhema Ige. Nem biztos, hogy ezt tudja a pásztor, nem biztos, hogy tudják a többiek, de te fogod érezni a szívedben. Mert ez kiugrik a sorok közül, vagy a tanításból, hogy ez nekem szól.

Efézus 6,14-ben a Szellem kardjával kapcsolatban említi az Írás a *Rhemát*.

Efézus 6,17.

17. Az üdvösség sisakját is fölvegyétek, és a Szellem kardját, amely az Isten Igéje.

Itt a görögben a Rhema áll. A Rhema *egyedülálló* Igekre utal, és alkalmas a *megvallásra*. Tehát ha kapsz egy *személyre szóló* Igét Istentől, akkor az a te *Rhemád*, és a helyzeteid felett azt meg tudod *vallani*.

A Rhema nem azt a hívőt ábrázolja, aki az egész Bibliát az ördög fejéhez vágja, hanem azt a hívőt mutatja be, aki az adott *esetre* vonatkozó *kijelentett* Igét *vallja* meg a helyzete felett. Elöljárónk úgy szokta mondani, hogy nem fontos az egész Bibliát bemagolni, *egyetlen* Igével *ellen lehet állni* az ördögnek. Érdekes dolgok fognak kiderülni.

Róma 10,17.

17. Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje (Rhema) által.

Itt az Ige szintén a Rhema, amely Isten *személyes kijelentéseinek* a beszéde, üzenete. Ahogy *növekszik a kijelentett* tudásunk, úgy *nő a hitünk* is.

Nem véletlenül imádkozza Pál a *kijelentés és bölcsesség* Szellemét. És nem véletlenül van benne az *imakönyvünkben* többféle változatban is a kijelentés és bölcsesség Szelleméért való imádság. Mert a *kijelentés* nagyban serkenti, *építi* a hitünket.

Olvastuk a Róma 10,17-et. Honnan *származik* a hit? A hit a *Logosz olvasásából* származik és a *Rhema megvallásából*. Mert amikor te megvallod az Igét a problémád felett, akkor *visszahallod* a füledbe. A hit honnan *származik*? *Hallásból*. Ezért szerencsés, ha van rá lehetőség, akkor *hangosan*, félhangosan olvasd a Bibliát, a tanítókönyveket vagy bármit.

A hit a Logosz olvasásából és a Rhema megvallásából ered. Ami benne van a Róma 10,17-ben, az tökéletesen igaz, hogy a *hit hallásból* van, az Igének a hallásából. De szét lehet választani, mert a görögben kétféle Ige van.

Ha *nem valljuk* meg a helyzeteink felett az Igét, akkor mi történik? *Nyitva* marad az ajtó az ellenség számára. Egyetlen *támadó* fegyverünk van, ez pedig nem más, mint a Szellem kardja (Róma 6,17), s ez a Rhema nevezetű Ige. A többi fegyver az mind *védekező*. Az Efézus 6-ban található a szellemi *fegyverzetben*.

Maradjunk annál a vezérfonalnál, hogy a hit hallásból származik. Ezzel kapcsolatban felmerül egy kérdés. *Tényleg halljuk* az elhangzottakat? Akkor is halljuk az elhangzottakat, ha nem tudjuk *visszaismételni*?

Egy hétköznapi történet. A férj elindul, a feleség utána kiabál, hogyha jössz hazafelé, akkor hozzá a boltból ezt meg azt, meg amazt. Utána szól, hogy légy szíves, *ismételd vissza*. És a négyből lehet, hogy csak hármát tud visszaismételni. Ez egy érdekes dolog, hogy *mindent meghallunk-e*?

Ezért van az, ha többszörre olvasunk valamit, vagy többször hallgatunk meg egy tanítást, vagy nézünk meg egy videót, hogy hoppá, ezt előtte nem is hallottam. Mindannyiunkkal így van ez, nem kell szégyellni.

Azt mondja az Ige, hogy a hit hallásból származik, és ha valóban *hallod*, akkor vissza is tudod *ismételni*. Nem biztos, hogy mindent az *elsőre* hallunk meg. Nem egyszer bizonyos részek ismétlődnek Pesten is, itt is.

Mert a Szent Szellem felhossa, hogy erről még egyszer kell beszélni. Lehet, hogy csak egy fél mondat az egész, de valakinek szüksége van rá, mert lehet, hogy a harmadik alkalommal fogja meghallani.

A hit soha *sem stabil*. Nem lehet azt mondani, hogy most megáll egy szinten, és oda van cövekelve. A hit lefelé és fölfelé *mozog*. Sok minden *befolyásolja* a hitünket. Főként a világ, a láthatók, és milyen hatások érnek bennünket, milyen jelentéseket kapunk.

Ezért kérdezte meg az Úr, hogy amikor visszajövök, *fogok-e találni hitet*? Mert a hit csökkenhet és növekedhet. Növekedését mi tudjuk *elősegíteni*, de azt is, hogy ne csökkenjen. Rajtunk múlik, hogy *kizárjuk* a félelmet, a hitetlenséget, a kételkedést, vagy hagyjuk, hogy elterebélyesedjen.

Szükségünk van az igei *ismeretünk növelésére*. Szükségünk van azért, hogy az utolsó napokban is *győztesként* meg tudjunk állni. Még egyszer ismétlem: a Logosz hallása és a Rhema megvallása által *győzedelmeskedhetünk* Krisztusban! Ahogy az Úr Jézus azzal kezdte, amikor az ördög megkísértette: *meg van írva...* És oda becsatolt egy *Igét*.

Te is kezdheted ugyanígy a megvallásodat, amikor a „senkiházihoz” szólsz: *ördög meg van írva... – és idézzél neki egy Igét –*, hogy nálam van a Szellem kardja és használom!

A *hit* egy nagy példáját fogjuk most olvasni, amikor a *százados* odament az Úr Jézushoz, és kérte a segítségét a szolgálja érdekében.

Máté 8,5-10.

5. Mikor pedig beméne Jézus Kapernaumba, egy százados ment hozzá, kérvén Őt.

6. És ezt mondván: Uram, az én szolgám otthon gutautóttan fekszik, és nagy kínokat szenved.

7. És monda néki Jézus: Elmegyek, és meggyógyítom őt.

8. És felelvén a százados, monda: Uram, nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba jöjj; hanem csak szólj egy szót, és meggyógyul az én szolgám.

9. Mert én is hatalmasság alá vetett ember vagyok, és vannak alattam vitézek; és mondom egyiknek: Eredj el, és elmegy; és a másiknak: Jöszte, és eljön; és az én szolgámnak: Tedd ezt, és megteszi.

10. Jézus pedig amikor ezt hallá, elcsodálkozik, és monda az Őt követőknek: Bizony mondom néktek, még az Izraelben sem találtam ilyen nagy hitet.

Ez a százados *pogány* volt, ne felejtjük el. Nem tartozott Jézus követői közé, de mégis Jézushoz ment, *segítséget* kérni. Bizonyára hallott a *szolgálatáról*, és talán még valamelyik csodáját is láthatta.

Az a *hit*, amivel a százados odament Jézushoz, megragadta az Ő *figyelmét*. Körülbelül ezt mondhatta: tanítványok, nézzétek, ez egy *átlag feletti hit*, amelyet sehol máshol nem találtam. Ezt írja az Írás, most olvastuk.

Először is a századosnak *megértése* volt a *hatalomról*. Szakkifejezéseket használt. Ahhoz, hogy valaki *siker* legyen, *gyakorolni* kell a hatalomban rejlő erőt.

Azt, hogy valaki *megszabaduljon* a testi tüneteitől, a fájdalomtól, neki is *hatalommal* gyakorolni kell az Igében lévő erőt. A mai hívők sokkal *eredményesebbek* lennének, ha *nagyobb megértésük* lenne Jézus *nevéről*.

A századosnak *miből származott* a nagy hite? Az *átruházott* hatalomnak a *megértéséből*. Mert hogyan is van ez a hadseregnél? Vannak magas és középszintű vezetők, meg vannak a közlegények. A parancs, ahogy jön lefelé, mindig továbbadják, és aki a legvégén van, annak kell végrehajtani.

Ez egy hatalmi rend, *hatalmi struktúra*. A százados ezt nagyon jól tudta, hogyha *Jézus szól* ahhoz a betegséghez, akkor ugyanúgy működik, mint amikor ő szól egy katonájának, hogy tegye meg ezt és azt.

Másodsorban pedig a százados *felismerte* a hatalmat *Jézusban*, mégpedig a *hangja* alapján. A János 7,46-ban megtaláljátok, hogy amikor el akarták fogni Jézust, és nem vitték oda a vezetők elé, akkor ezek az emberek azt mondták, hogy ilyen hatalommal, ilyen szavakkal még nem szólt senki.

Felfedezte a százados, hogy *Jézusnak megvan* a hatalma, a szolgája *betegsége fölött*, és azt meg tudja semmisíteni.

Még egy fontos dolog. Hogy a százados *feltétel nélkül* jött, a megoldást teljes mértékben az *Úrra bízta*. Jézus ezen a hiten csodálkozott. Péternek nem voltak alternatívái. Most egy ellenpéldát mondok, hogy megértsétek, hogy mi az, hogy *feltétel nélkül*.

Péter, amikor be volt börtönözve, a kiszabadulásáért a hívők imádkoztak, de *feltételekkel* imádkoztak. Úgy vélték Péter kiszabadulását, hogy másnap a törvényszék előtt valaki majd *esedezik* érte, és a hatalomban levő ember szabadon bocsátja. Ők *előre kigondolták*, hogy majd Isten hogyan fogja kiszabadítani. De másként történt.

Ez okozta a szolgálólánykának a meglepődését, amikor nem nyitott ajtót, a megdöbbenésében, hanem beszaladt és közölte, hogy itt van Péter. De ők nem erre számítottak, hogy az éj közepén Péter ott fog dörömbölni az ajtón.

Nem így várták a szabadulást, viszont az Úr egy *természetfeletti válasza* ámulatba ejtette őket. Ahogy írja az Efézus 3,20: *feljebb megválaszolta* az imáikat, mint ahogy ők elgondolták. Ők megmondták Istennek, vagy legalábbis Istennek adtak egy *irányvonalat*, hogy Péter kiszabadulása szerintünk így lehetséges.

Ezt a gyakorlatban alkalmazva: tegnap észrevettem a gépkocsi kilométer állásán, hogy még ötszáz kilométert mehetek, ami már nem sok, és egy karbantartást kell végezni a kocsin. A hozzáértő ezt jól tudja, hogy vezérlőműszíj, meg vízpumpa, meg ami ehhez tartozik, ez az árajánlat szerint egy igen komoly összeg. A minimálbérese havi jövedelme.

Erről tegnap beszéltünk otthon, hogy az 500 km egy-két héten belül el fog fogyni. Hogyan viszonyulunk ehhez a dologhoz? Mondhatja valaki azt a családban, hogy akkor majd összeszedjük innen, meg onnan, meg majd megjön a fizetés, és úgy járunk, mint a Péterért imádkozók. Mi mondjuk meg Istennek, hogy honnan teremtsen elő a rávalót.

Nekünk nem szabad felállítani ilyen korlátokat. Hanem ahogy az Ige mondja, hogy *teljesen bízzuk* magunkat az Úrra. Minden *gondunkat Őrá* vessük! A mai életben is előadódhatnak ilyen helyzetek, hogy Péter esetében is volt.

Visszatérve a századoshoz, ő *feltétel* nélkül és *érvelés* nélkül ment Jézushoz. Nem hangsúlyozta a saját jószágát, igazságát. Mert néha vannak keresztények, akik azt mondják, hogy jaj, hát a Gipsz Jakab az megérdemelné a gyógyulását, mert minden istentiszteleten ott van, és adományokat ad az Úrnak a munkájára. De Isten nem ez alapján gyógyít.

A mi imáink Jézus igazsága miatt hallgattatnak meg és válaszoltatnak meg, a szerint, hogy hitelt adtunk az Ő szavának!

Ez a hitember, a százados a hitét teljesen Jézus *szavára alapozta*. Mert azt mondta, hogy csak *szólj egy szót*. Itt a szó a Logosz, ami az Igére utal. Szólj egy Igét, és az én szolgálom meggyógyul!

Amikor a hívő Isten elé járul imában, s az *Igére alapozza* azt, az egy olyan *hitben mondott* ima, ami *erőteljes* és *kedves* Istennek. Az ilyen ima az Urat a következő *válaszra* készíti: **Nézzétek ezt a hitet! Ők az Igém alapján hisznek bennem! Egyszerű, de erőteljes hittel! Meg fogom válaszolni az imáikat, mert az összhangban van az én Igémmel!** Ilyen egyszerű.

A századosnál nem voltak *alternatívák* felsorakoztatva. Nem volt első helyre téve az, hogy ha ez nem sikerül, akkor majd keresek másik megoldást. Ha ez nem működik, akkor keresek egy híres orvost. Ha ez nem működik, akkor majd kölcsön kérek valakitől. A századosnál a *hit* volt az *első* helyen.

Egy asszony hazaküldte a tolószékét, mielőtt imádkoztak volna érte. Ez egy *komoly hit*, és nincs alternatíva, hogy egy kicsit meggyógyulok, s akkor majd valamilyen segédeszközzel azért még eldöcögök. Teljesen hitte és meggyógyult.

A hit az egy *cselekvő hit*, és el tudja *fogadni a csodát*. Ez a fajta hit van Isten *tetszésére*, és ezt kifejezte a századosnál is. És így lesz a te hited is *megjutalmazva*, megválaszolva, és így fog *kézzelfoghatóvá* válni.

Mindenképpen a *megvallás* fontosságát szeretném ma is kidomborítani, mert Jézus azt mondja, hogy meglesz néki, amit mondott, mondott, mondott. Megfelelő *ideig* és megfelelő *mennyiségben*.

Amikor valaki azt mondja, hogy jaj, jaj-jaj, háromszor is jaj, hogyan lesz abból megfelelő ideig, megfelelő mennyiségben mondott *hitmegvallás*? Látom, „vízszintesen” bólogattok. Sehogy. Hallelúja! Dicsérjük az Urat!

Köszönjük Uram a Szent Szellem *ajándékait*. Útközben már működött a Szent Szellem a lábszárban, jobb térdben. Körömben munkálkodik, szemben, bokában, belső szervekben, és a dicséret alatt megjelent derékban is. Ez mind a számotokra van elkészítve.

Ezeket úgy képzeljétek el, mint egy kis dobozba készített nagyon kedves kis ajándékok, masnival átkötve, hogy gyermekem, ez a tiéd. Most mondd, hogy Uram, *kinyúlok a hit* kezével, megköszönöm, elfogadom és magamhoz veszem. Hálát adok érte.

Most jön a Szent Szellem masszázsa. A Jézus nevébe *aknázd ki* a szívedben levő hitedet, és *használd* teljes mértékben, hogy az életed jobbá váljon, a szolgálataid előbbre haladjon, a Jézus nevébe! Aknázzátok ki a hiteteket, hogy az imaválaszok a szent időzítésben megérkezzenek, a Jézus nevében.

Az Ige azt mondja, hogy egy megfutamít ezret, kettő tízezret. Kapcsolódjatok össze hitben és ledózeroljátok az ellenség minden gonosz munkáját és útakadályait, a Jézus nevében. Aknázd ki a hitedet, és működj annak megfelelően, ami a szívedben van, hogy áttörések

jöjjenek az életedben, a Jézus nevében. Az áldások teljességében járjál, a Jézus nevében. Beteljesedett életed legyen, mert Isten arra hívott el, hogy áldás lehess mások számára is, a Jézus nevében. Köszönjük Uram, hallelúja! Dicsérünk és magasztalunk Uram!

Köszönjük Úr Jézus, hogy elhordoztad a betegséget, a fájdalmat és minden rendellenességet! A tüneteket megtagadjuk a Jézus nevében. Köszönjük Uram a *megettört* testedet, ami által *birtokolhatjuk* a szent egészséget, a Jézus nevében! Köszönjük Szent Szellem az *örjáratot* a testünkben, hogy megszabadítja a tünetektől a testünket. Köszönjük a helyreállítást! Dicsérünk Uram és magasztalunk!

Összefoglaló a pesti tanításból: Erzsébet tanítása nagyon velős volt. Először is volt egy megemlékezés a Jenő szolgálótársunkról, aki hazaköltözött az Úrhoz.

Volt egy bizonyosság. Egy vidéki férfi tett arról bizonyosságot, hogy korábban imádkoztak érte. Emberfej nagyságú daganat volt a hasában, hazament, s másnap négy lyukkal beljebb tudta venni a nadrágszíjat, azaz *anyagtalanná vált* az a daganat, eltűnt az Úr dicsőségére!

János 1,17 szintén egy *vízválasztó* az Ószövetség és az Újszövetség közti különbségeknek. Mert azt mondja, hogy a törvény Mózes által adatott, a kegyelem, pedig és az *igazság* Jézus Krisztus által lett. Tehát volt egy Ószövetség, a mai *Újszövetség* pedig Jézus Krisztus *feltámadásával* lépett életbe.

A törvény az Ószövetségben *mérce* volt, hogy mit szabad, mit nem. Ahhoz mérték magukat az emberek. És ha ezt tették, ami Istennek helyes és kedves, akkor éltek, ha nem, akkor, irgum-burgum.

A törvény *erőtlen* volt, mert nem tudta az embereket *igazzá* tenni. Erre egyedül csak a *kegyelem* és az Úr Jézus *vére* volt alkalmas. Krisztusban adatott meg a *megigazulás* és a *kegyelem*. Ez a két dolog kéz a kézben jár.

Vonjunk párhuzamot több esetben az Ószövetség és az Újszövetség között.

Az Ószövetségben az első csoda az volt, amikor a *vizet vérré* változtatta Isten. A vér *ítéletet* jelent. Az Újszövetségben az első csoda az volt, amikor a *vizet borra* változtatta az Úr. A bor az *örömet* jelent. Bevisz minket a borozóházba, *megvidámít* bennünket. Igazából az Evangélium maga az egy örömhír. Hogy nem kell elnyomottnak lenni, nem kell átok alatt lenni.

Következő párhuzam: Mikor Isten adta a *törvényt* Mózesnek, akkor a hegy lábánál 3000 ember *meghalt*. Újszövetségben *pünkösdkor* 3000 ember *üdvözült*. Az Úr Jézus adott egy új utat és egy *meghívást* a trón elé.

Következő: Amikor Isten megjelent az égő csipkebokorban Mózesnek, akkor Mózesnek le kellett *vetni a saruját*, mert ő *nem volt méltó* megállni Isten előtt. Az Újszövetségben – pontosabban az Evangéliumokban, ami átmeneti az Ószövetségből az Újszövetségbe –, a tékozló fiú esetében mit mondott az apa a szolgálóknak?

Hogy *öltsetek rá sarut*. Mert ő már *méltó*, hogy megálljon Isten előtt. Mi az Újszövetségben a szent *vér tisztító ereje* által méltóak vagyunk arra, hogy Isten színe elé állhassunk. Bármikor, bármilyen napszakban.

Az Ószövetségben azt mondta Isten, hogy *szerezd Őt*, teljes lényedből, mindenedből. Az Újszövetségben mi áll? Azt mondta Jézus, hogy adok egy *új parancsolatot*, hogy *egymást szeressétek*. Csak úgy tudjuk egymást szeretni, ha Isten velünk *közli* az Ő szeretetét, és Ő ezt megtette.

A Róma 5, 5-ben olvassuk, hogy *kitöltetett* az Isten szeretete szerelme a mi szívünkbe. Az agapé szeretet, az Isteni fajta szeretet a *leghatalmasabb erő*, ami létezik, és nekünk ezzel egygyé kell válnunk, hogy tudjunk szeretetben működni.

Ószövetségben a törvény a *halál* szolgálata, ezt írja a Biblia. Az Újszövetség pedig a *kegyelem* és a *megigazultság* szolgálata. Óriási különbség!

Isten a *bűnt* a két szövetségben teljesen másképp kezeli. Az Ószövetségben azt mondja a bűnre, hogy ezer íziglen *számon kérem*. Az Újszövetségben pedig azt mondja, hogy *nem*

emlékezem meg róla. Valami történt közben, mert óriási különbség van a kettő között. A Bárány vére kiontatott és tisztára mosott bennünket.

Mózes, amikor lejött a hegyről, *letakarta* az arcát, mert az Úr dicsősége rajta volt. Én is úgy gondoltam eddig, valószínű, hogy annyira sugárzott a dicsőségtől az arca, hogy nem tudták az emberek ezt elviselni, és ezért le kellett takarnia. De ha alaposan megnézzük az Igét, akkor az nem ezért volt.

Mert az ószövetségi dicsőség az *elmúló* volt, halványodó volt. Mózes arcán is folyamatosan *halványodott* ez a dicsőség, és nem akart olyan helyzetbe kerülni, hogy megkérdezzék tőle, hogy most aztán *hova lett* Isten dicsősége. Ezért inkább *leplezte* az arcát.

Újszövetségben mit olvasunk? Hogy most *fedetlen arccal* szemlélhetjük az Úr dicsőségét. A *Szellem dicsőséges szolgálata* működik az Újszövetségben, és ha mi Jézust a *központba* helyezzük, akkor Ő ránk *ragyogtatja* az Ő dicsőségét az orcáját. Ez egy jó pár különbség.

A törvény és a kegyelem *nem keverhető*, úgy ahogy alapjában véve a víz és az olaj sem keverhető. Előbb-utóbb a két alkotóelem szétválik. A kegyelem *új borát*, új tömlőbe kell tölteni. Ugyanis az *ó tömlő* – ami a törvényt és a kárhoztatást jelenti –, az *szétszakadna*.

Azért *betegek* a keresztények, mert a *kegyelem helyett* a törvényt és a *kárhoztatást* tanítják és *táplálják* beléjük sok helyen. S megjelennek a testen a tünetek, mert kárhoztatás alatt vannak.

Nagyon érdekes, hogy az Atya szívében van *egy hely*, ami csak a *te számodra* adatott. Van egy fenntartott hely az Atya szívében a számodra, ahova *odaszaladhatsz*, ahol az Úr *megszeretgethet*. Ez egy nagyon csodálatos gondolat.

Jézus *két Atyáról* beszél. Ugyanis egyszer azt mondja, hogy az Atya *bennem* él, utána meg azt mondja, hogy *elküldöm* hozzátok. Ez a kettő nem lehet ugyanaz. Amikor Jézus azt mondta, hogy aki bennem él, az az Atya Úr Isten. És a Vigasztaló, akit *elküld* hozzánk, az pedig a *Szent Szellem Atya Úr Isten*.

A görögben a *parakletosz* szó azt is jelenti, hogy *ugyanaz a fajta, mint az eredeti*. Az egyiptetűjű ikrek annyira hasonlítanak egymásra, hogy szinte nem lehet megkülönböztetni őket. Tehát az Atya és a Szent Szellem az ilyen *hasonmása* egymásnak. Olyan, mint az eredeti.

Ádám (mármint az ember) úgy lett teremtve, hogy *az vezérli, amit hall*. Manapság már készítettek olyan gépeket, amelyeket hanggal lehet vezérelni. Vannak olyan telefonok, hogy hanggal lehet vezérelni, mozgáskorlátozottaknak, vagy akik a kezüket nem tudják használni.

De nemcsak az, például a telefonos szolgáltatónál, ha fölhívom a központi számot, akkor ad egy lehetőséget a hangazonosításra. Ha megteszem, akkor a hangommal vezéreltem majd azt a rendszert.

Az ember is így lett teremtve, hogy ami a *szellemébe beépül*, amit hall a szelleme, az *vezérelje*. Ezért nagyon fontos, hogy *mit engedünk* oda be. Tegnap utam során olyat is hallottam helytelen megvallásként, hogy hát ebben a faluban aztán olyan kökemény a lakosok szíve, itt senki nem akar jönni a gyülekezetbe. Mondtam neki, hogy most zártad be a szívüket, és most kötözted meg őket. Csönd volt.

Pedig pont erről volt szó Pesten is, hogy a súnemita asszony *nem mondta ki* a rosszat, mert akkor megpecsételte volna a fia sorsát, hogy ő meghalt. Nem mondta ki. Ő *békességben* volt afelől, hogy a fia ép, egészséges, és meglett neki. Mivel *nem nyilvánította* halottnak a fiát, ezért életre kelt. Nagyon sok *kijelentést* kapunk az Igéből, gondolom ti is. Jön a *világosság* hozzánk. Hallelúja!

Van-e a szíveden valami megvallás? Egyébként olyan ingatlant is találtak a *szent munkatúráján*, ahol marokkói állampolgár lakik, magyar feleséggel, aki Kanadában él kint. És mivel készültek, volt nálunk angol, német üdvösségi ima. Voltak hollandok is, meg még németek is Ez egy nemzetközi szolgálat volt akkor.

Ezt nem lehet másképp végezni, csak lábbal. Egyik irányba gyalog, a másik irányba lehet tömegközlekedéssel. De Kánba, ami egy külterületi település, szekérral kellett menni, mert

arra nincs tömegközlekedés. És kiáltoztatók: *Fülöpök akarunk lenni!* És az Úr hozott elétek mindig valakiket.

Az a lényeg, hogy *újjászülessenek*. Ki mondta azt, hogy ez kell a fiataloknak? Egy néni mondta, hogy ez kellene minden fiatalnak, mert nagyon el van szabadulva a világ. A gyerekek rettegésben tartják a tanárokat, meg hát a szülőknek is nekimennek.

A hit nem ismer lehetetlent! Hallelúja!

| A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.